

УДК 378.147.091.33-027.22:001

DOI <https://doi.org/10.33989/2519-8254.2025.17.342549>

ORCID <https://orcid.org/0000-0003-3065-9095>

ORCID <https://orcid.org/0000-0001-9187-1036>

ORCID <https://orcid.org/0000-0003-1791-2957>

РЕАЛІЗАЦІЯ НАУКОВО-ПРИКЛАДНИХ ПРОЄКТІВ У СИСТЕМІ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ

Павло Хоменко,

доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри теорії й методики фізичного виховання,
адаптивної та масової фізичної культури;

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Олена Момот,

докторка педагогічних наук, професорка,
завідувачка кафедри теоретико-методичних основ викладання спортивних дисциплін;

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Олександр Хижняк,

доктор філософії;

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

У статті висвітлено теоретичні та організаційно-практичні основи реалізації науково-прикладних проєктів у системі дослідницької діяльності майбутніх фахівців фізичної культури і спорту. Обґрунтовано актуальність інтеграції проєктно-дослідної роботи в освітній процес з огляду на зростаючі вимоги до професійної підготовки фахівців, орієнтованих на інноваційність, критичне мислення та здатність до наукового аналізу й самостійної дослідницької діяльності. Зазначено, що науково-прикладні проєкти є ефективним інструментом формування ключових компонентів дослідницької компетентності: методологічної обізнаності, логіки наукового мислення, вміння планувати, реалізовувати й презентувати результати прикладного дослідження. Здійснено системний аналіз поняттєвого апарату, охарактеризовано принципи, методи та моделі реалізації науково-дослідницької проєктної діяльності, актуальні для закладів вищої освіти фізкультурного профілю. Звернено увагу на педагогічні умови, що забезпечують ефективність такої діяльності: цілеспрямоване методичне супроводження студентів, доступ до ресурсів для емпіричного дослідження, мотиваційне стимулювання, інтеграція дослідницьких завдань у навчальні дисципліни професійного циклу.

Описано результати педагогічного експерименту, проведеного у 2023-2025 роках на базі факультету фізичного виховання і спорту Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка. В експериментальній групі впроваджено модель цілеспрямованої проєктно-дослідницької підготовки, результати показали суттєве зростання рівнів відповідної компетентності. Доведено, що науково-прикладні проєкти є дієвим засобом підвищення якості підготовки майбутніх фахівців фізичної культури, сприяють формуванню дослідницької культури та підготовці до самостійної наукової діяльності в умовах сучасної спортивної освіти. Окреслено перспективи подальших досліджень, зокрема в напрямках цифровізації наукової діяльності здобувачів, створення електронних платформ для підтримки проєктної роботи, міждисциплінарної інтеграції та розвитку менторства у проєктно-дослідному середовищі ЗВО.

Ключові слова: професійна підготовка, майбутні фахівці фізичної культури і спорту, науково-дослідницька діяльність, науково-дослідницька компетентність, науково-прикладні проєкти, управління проєктами.

Постановка проблеми. У сучасних умовах реформування системи вищої освіти, акценту на інноваційність, практичну спрямованість та міждисциплінарність освітнього процесу особливого значення набуває формування дослідницької культури майбутніх фахівців фізичної культури і спорту. У сучасних дослідженнях реалізація науково-прикладних проєктів розглядається як ефективний засіб інтеграції наукових знань, методологічної підготовки та фахових компетентностей, що відповідають сучасним запитам вищої освіти. Науково-прикладна проєктна діяльність сприяє розвитку в здобувачів навичок планування, організації, аналізу, прогнозування та критичного мислення, дозволяючи поєднати теоретичні положення методології наукових досліджень із практикою їх реалізації. Особливої актуальності ця діяльність набуває в контексті професійної підготовки, де дослідницька робота не є лише академічним компонентом, а й засобом професійного самоствердження, творчої реалізації та інструментом розв'язання актуальних проблем галузі фізичної культури.

Аналіз основних досліджень і публікацій. У контексті дослідження проблеми формування науково-дослідницької компетентності особливе значення мають праці вчених, які обґрунтували концептуальні підходи до розуміння та розвитку професійної компетентності фахівців. Серед них варто відзначити роботи О. Глузмана, І. Зязюна, О. Корносенко, Л. Кравченко, Н. Ничкало, О. Даниско, О. Пометун, Л. Сущенко та інших. Дослідники підкреслюють, що важливою умовою професійного саморозвитку є готовність фахівця до переходу від традиційних підходів до навчання до розвивального, особистісно зорієнтованого освітнього процесу, заснованого на компетентнісній парадигмі.

Проблема організації науково-дослідної діяльності фахівців фізичної культури та спорту та розвиток дослідницької компетентності розкриті у працях вітчизняних учених (Р. Ахметов, Т. Кутек, М. Вінник, О. Галян, І. Ковтанюк, Л. Мороз, І. Мороз, І. Литвиненко, Д. Прасол, І. Чугуєва, В. Стинська, Н. Салига, Н. Процишин, В. Шейко, Н. Кушнарєнко, І. Єрмаков). Окремої уваги заслуговують дослідження, присвячені структурі та змісту проєктної діяльності фахівців фізичної культури і спорту (М. Прилуцький, П. Хоменко, І. Єрмаков).

Аналіз наявних досліджень свідчить про недостатню деталізацію педагогічних умов, організаційних моделей та методичних підходів до реалізації науково-прикладних проєктів саме в контексті підготовки фахівців фізичної культури і спорту. У зв'язку з цим актуальним є системне обґрунтування й практичне моделювання такої діяльності, з урахуванням сучасних принципів управління проєктами та методології наукових досліджень.

Мета статті – теоретично обґрунтувати та висвітлити основні підходи до реалізації науково-прикладних проєктів у системі дослідницької діяльності майбутніх фахівців фізичної культури і спорту.

Реалізацію мети дослідження досягнуто шляхом розв'язання низки завдань: проаналізувати методологічні засади організації науково-прикладної проєктної діяльності в освітньому середовищі; визначити організаційні та дидактичні умови ефективної реалізації науково-прикладних проєктів; узагальнити практичний досвід упровадження проєктів у професійній підготовці фахівців фізичної культури і спорту.

Виклад основного матеріалу. У контексті підготовки фахівців фізичної культури і спорту важливою умовою забезпечення якісного професійного становлення є формування дослідницької компетентності, що передбачає здатність до ініціювання, планування, реалізації та оцінювання науково-прикладних проєктів. Науково-прикладна проєктна діяльність, з одного боку, спирається на класичні принципи методології наукових досліджень, а з іншого – орієнтується на прикладне вирішення конкретних практичних завдань у професійній сфері.

У науковій літературі науково-прикладний проєкт визначається як цілеспрямована, логічно структурована діяльність, яка реалізується з використанням наукового інструментарію з метою створення, апробації або удосконалення практичних технологій, методик, засобів чи підходів у конкретній галузі. У сфері фізичної культури та спорту такі

проекти можуть охоплювати широкий спектр проблем: від розробки інноваційних тренувальних програм і реабілітаційних методик до створення цифрових сервісів моніторингу функціонального стану спортсменів (Прилуцький, Хоменко, 2021; Єрмаков, 2008, Майковська, 2016).

З методологічної точки зору, реалізація проєктної діяльності передбачає дотримання таких ключових принципів: системності, науковості, цілеспрямованості, результативності та інтегративності. Системність передбачає поєднання різних аспектів підготовки – теоретичного, методичного, практичного. Науковість вимагає від здобувача вищої освіти дотримання логіки дослідження, аргументованості висновків, коректного вибору методів збору та аналізу даних. Цілеспрямованість реалізується через постановку чіткої мети проєкту, відповідної до актуальних запитів галузі. Результативність означає отримання прикладного ефекту – від конкретних змін у практиці до створення методичних рекомендацій. Інтегративність проявляється у поєднанні знань із суміжних наук – педагогіки, біомеханіки, фізіології, менеджменту.

Управління науково-прикладними проєктами як окрема сфера також вимагає засвоєння певного комплексу знань і навичок: стратегічного планування, логістики ресурсів, моніторингу проміжних результатів, формулювання SMART-цілей, оформлення документації та презентації результатів. З огляду на специфіку галузі фізичної культури, важливим є дотримання етичних норм роботи з людськими суб'єктами дослідження, особливо в умовах експериментів із фізичними навантаженнями (Прилуцький, Хоменко, 2021; Єрмаков, 2008).

Таким чином, теоретико-методологічна база реалізації науково-прикладних проєктів вимагає від здобувача освіти не лише засвоєння наукової логіки, а й набуття управлінських, аналітичних і технологічних умінь. Це робить проєктну діяльність ключовим елементом формування компетентного, критично мислячого та інноваційно спрямованого фахівця у сфері фізичної культури і спорту.

У процесі наукового пошуку встановлено, що організація науково-прикладної проєктної діяльності у системі професійної підготовки фахівців фізичної культури і спорту передбачає створення умов для цілеспрямованого формування у здобувачів компетентностей, необхідних для проведення наукових досліджень прикладного характеру. Ефективна реалізація таких проєктів можлива лише за умови чітко структурованої моделі, що поєднує дидактичні, управлінські та інноваційні компоненти навчального процесу.

На практиці організаційний процес реалізації науково-прикладних проєктів охоплює кілька етапів:

1. Формулювання проблеми та визначення мети проєкту, яка повинна відповідати актуальним запитам професійної галузі (наприклад, оптимізація тренувального процесу, зниження травматизму, оцінка функціонального стану спортсменів тощо).

2. Планування та побудова логічної структури проєкту, що містить визначення об'єкта й предмета дослідження, гіпотези, завдань, вибір методів і засобів, очікуваних результатів.

3. Організація дослідницького процесу, що передбачає самостійне або групове виконання практичних дій: вимірювання, експерименти, опитування, аналіз фізіологічних показників, застосування цифрових засобів контролю (наприклад, фітнес-трекери, платформи оцінки рухових функцій тощо).

4. Презентація й оцінювання результатів, яке реалізується у вигляді захисту проєкту, публікації тез, участі у науково-практичних конференціях, апробації розроблених методик у навчально-тренувальному процесі.

Для забезпечення ефективності проєктної діяльності доцільно створити організаційно-педагогічні умови, серед яких особливе місце займають: інтеграція проєктної роботи в навчальні дисципліни («Методологія і організація наукових досліджень», «Управління науково-прикладними проєктами», «Інноваційні технології у фізичній культурі і спорті»); наставництво з боку викладачів-науковців, які виконують функції наукових консультантів; створення командних (бригадних) форм роботи над міждисциплінарними проєктами;

мотиваційна підтримка через конкурсні форми (гранти, стипендії, наукові олімпіади); поєднання онлайн- і офлайн-форм реалізації проєкту з використанням хмарних технологій для зберігання та аналізу результатів.

До типових тематичних напрямів науково-прикладних проєктів, які реалізуються в освітньому середовищі ЗВО фізкультурного профілю, належать: «Оцінка рухової активності студентів і розробка програми її оптимізації», «Психофізіологічні чинники успішності тренувального процесу в ігрових видах спорту», «Формування навичок здоров'язбережувальної поведінки засобами фітнесу», «Моделювання індивідуальних тренувальних програм з урахуванням біометричних показників». Організація науково-прикладної проєктної діяльності має ґрунтуватися на чіткому алгоритмі впровадження, поєднанні дослідницьких і управлінських компетентностей, а також спрямовуватись на реалізацію практично значущих, інноваційно-орієнтованих рішень для сфери фізичної культури і спорту (Шейко, Кушнарєнко, 2008; Стинська, Салига, Процишин, 2024).

Ефективне впровадження науково-прикладних проєктів у професійну підготовку фахівців фізичної культури і спорту потребує врахування не лише теоретичних і організаційних аспектів, а й реальних умов освітнього середовища, в якому формується майбутній дослідник-практик. Практика вищих закладів освіти свідчить, що проєктна діяльність забезпечує високий рівень залученості здобувачів до дослідження актуальних проблем галузі та сприяє формуванню у них рефлексивного, критично-аналітичного мислення.

В умовах інтеграції наукових і прикладних компонентів навчального процесу особливу роль відіграють педагогічні умови, що забезпечують успішність реалізації проєктів. До таких умов належать: орієнтація на компетентнісний підхід: формування не лише знань, але й операційних, мотиваційних та ціннісних компонентів дослідницької компетентності; доступ до ресурсів дослідження: надання студентам можливості користування сучасним обладнанням, цифровими платформами (наприклад, онлайн-щоденниками тренувань, біометричними трекерами, програмами статистичного аналізу); пошук практичної значущості тематики: стимулювання студентів до вибору тем, пов'язаних з реальними викликами у спортивній практиці або освітній сфері фізичного виховання; створення реального наукового середовища: залучення студентів до конференцій, круглих столів, конкурсів студентських наукових робіт, стажування у спортивних клубах або реабілітаційних центрах (Ахметов, Кутєк, 2022; Вінник, 2016; Галян, 2021).

Практика свідчить, що найефективнішими формами реалізації дослідницько-проєктної діяльності є: модульно-проєктні підходи у рамках дисциплін професійної підготовки; проєктні семінари з міждисциплінарним наповненням, на яких здобувачі виконують колективні дослідження; індивідуальні дослідницькі кейси, які впроваджуються на основі особистісно-орієнтованого підходу; наукові міні-інкубатори (кафедральні творчі студії або лабораторії), що дозволяють студентам працювати над довготривалими проєктами під науковим супроводом.

Наприклад, у межах курсу «Методологія і організація наукових досліджень» майбутні фахівці фізичної культури можуть реалізовувати проєкти на тему: «Динаміка адаптації серцево-судинної системи студентів до фізичних навантажень» або «Психологічні чинники зниження мотивації до занять спортом у підлітковому віці». Водночас у рамках дисципліни «Управління науково-прикладними проєктами» студенти вивчають фінансово-економічні механізми підтримки досліджень, оформлення проєктної документації, роботу з е-ресурсами для подання грантів.

Аналіз практичного досвіду свідчить, що за наявності відповідних педагогічних умов і ресурсного супроводу науково-прикладні проєкти стають потужним інструментом формування інноваційного потенціалу студентів, розширення їхнього світогляду та професійної готовності до роботи в умовах науково-дослідної та тренерсько-педагогічної діяльності.

З метою перевірки ефективності реалізації науково-прикладних проєктів у системі дослідницької діяльності майбутніх фахівців фізичної культури і спорту у 2023-2025 роках

було проведено педагогічний експеримент на базі факультету фізичного виховання і спорту Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка. У дослідженні взяли участь 180 студентів: 86 здобувачів спеціальності 014 Середня освіта (Фізична культура) та 94 – спеціальності 017 Фізична культура і спорт.

Учасників було поділено на експериментальні та контрольні групи. У контрольній групі (КГ) навчальний процес здійснювався за традиційною програмою без цілеспрямованої проєктно-дослідної інтеграції. У експериментальній групі (ЕГ) було впроваджено авторську модель реалізації науково-прикладної проєктної діяльності, яка включала: поетапне введення дослідницьких завдань у дисципліни професійної підготовки; участь у міні-грантах, науково-практичних конференціях; наставництво викладачів при реалізації власних прикладних міні-проєктів; оцінювання рівня сформованості науково-дослідної компетентності за трьома рівнями: низький, середній, високий.

Результати свідчать про статистично значущу позитивну динаміку у показниках експериментальної групи, зокрема: зменшення частки студентів із низьким рівнем сформованості з 43,1% до 18,2%; зростання частки здобувачів із високим рівнем – з 11,6% до 31,0%; підвищення загальної частки студентів із середнім і високим рівнем науково-дослідної компетентності до 81,8% (таблиця 1, рисунок 1).

Таблиця 1 – Динаміка рівнів сформованості науково-дослідницької компетентності (%)

Група	Етап	Рівень сформованості		
		Низький	Середній	Високий
КГ	до експерименту	42,5%	46,0%	11,5%
КГ	після експерименту	40,2%	47,1%	12,7%
ЕГ	до експерименту	43,1%	45,3%	11,6%
ЕГ	після експерименту	18,2%	50,8%	31,0%

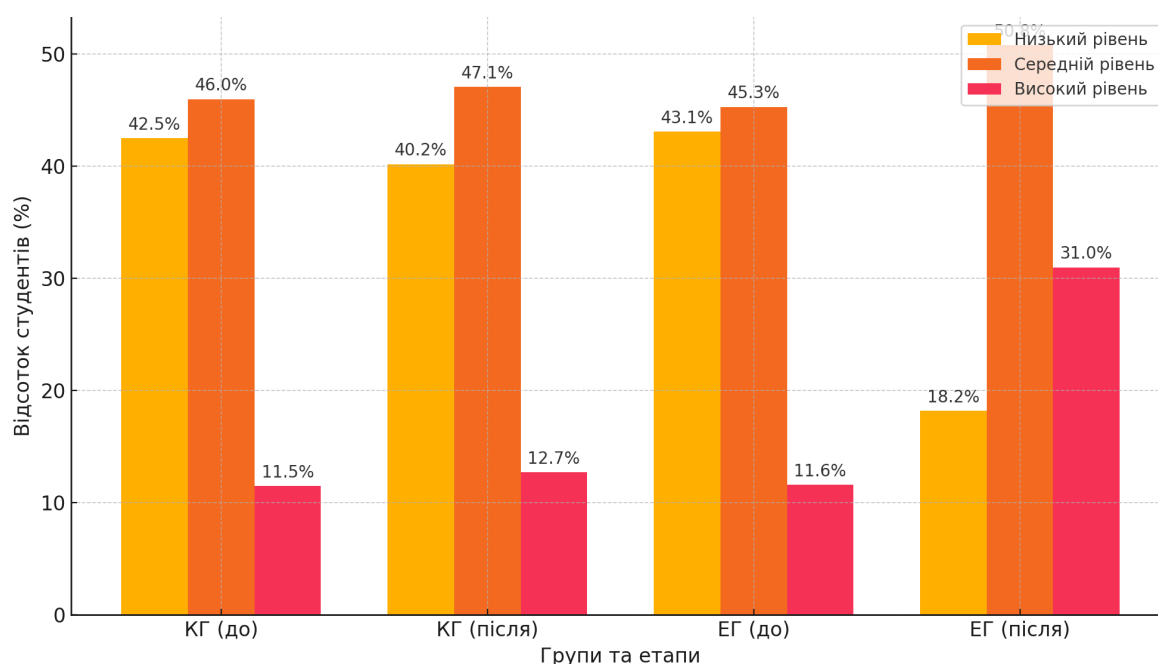

Рис. 1. Динаміка сформованості науково-дослідницької компетентності у процесі експериментального дослідження

Проведене дослідження підтверджує ефективність упровадження проєктно-дослідної діяльності як засобу розвитку професійно значущих компетентностей. За умов наявності ресурсного, методичного і менторського супроводу, науково-прикладні проєкти не лише підвищують академічну мотивацію студентів, а й сприяють професійному самоствердженню, критичному осмисленню наукової інформації та ініціативності.

Висновки. Отже, нами обґрунтовано теоретичні, методологічні та організаційні засади впровадження науково-прикладних проєктів у професійну підготовку фахівців фізичної культури і спорту. Досвід реалізації педагогічного експерименту засвідчив ефективність інтеграції проєктно-дослідної діяльності в освітній процес. Показано, що цілеспрямоване включення здобувачів до реалізації науково-прикладних проєктів позитивно впливає на формування їх науково-дослідницької компетентності, сприяє розвитку критичного мислення, ініціативності, здатності до аналізу й узагальнення результатів.

Подальші наукові пошуки доцільно зосередити на: розробці цифрових інструментів підтримки проєктної діяльності у сфері фізичної культури; створенні компетентісно зорієнтованих моделей супроводу студентських досліджень; вивченні впливу науково-прикладної діяльності на мотиваційну сферу й професійне самовизначення майбутніх тренерів, викладачів і фахівців зі спорту; впровадженні міждисциплінарних форматів проєктів із залученням суміжних галузей (медицини, реабілітології, цифрових технологій).

ЛІТЕРАТУРА

- Ахметов, Р. Ф., Кутек, Т. Б. (2022). *Методика і методологія наукових досліджень у фізичному вихованні та спорті*: навч. посіб. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка.
- Вінник, М. О. (2016). Формування науково-дослідницької компетентності майбутніх фахівців у педагогічній теорії. *Педагогічні науки*, LXX, 2, 22-27.
- Галян, О. В. (2021). *Методологія та організація наукових досліджень*: навч.-метод. видання. Луцьк: Вежа-Друк.
- Єрмаков, І. Г. (2008). Проєктна діяльність. В кн. *Енциклопедія освіти* (с. 717-718). Київ: Юрінком Інтер.
- Ковтанюк, І. (2025). Модель формування дослідницької компетентності майбутніх учителів інформатики. *Молодь і ринок*, 2 (34), 175-181.
- Майковська, В. І. (2016). Практико-орієнтоване навчання як засіб професіоналізації підготовки майбутніх фахівців в Україні. *Проблеми інженерно-педагогічної освіти*, 50/51, 161-167.
- Мороз, Л. І., Мороз, І. В., Литвиненко, І. С., Прасол, Д. В., Чугуєва, І. Є. (2017). *Науково-дослідна робота студентів у вищих навчальних закладах*: навч.-метод. посіб. Миколаїв: Вид-во «Арнекс».
- Прилуцький, М. Д., Хоменко, П. В. (2021). Теоретико-методичні аспекти формування проєктної компетентності майбутніх фахівців галузі фізичної культури і спорту. *Педагогічні науки*, 78, 119-125.
- Стинська, В. В., Салига, Н. М., Процишин, Н. А. (2024). Формування дослідницької компетентності студентів у закладі вищої освіти. *Теорія і методика професійної освіти*, 69, 2, 149-152.
- Шейко, В. М., Кушнарєнко, Н. М. (2008). *Організація та методика науково-дослідної діяльності*: підручник. (6-те вид., переробл. і допов.). Київ: Знання.

REFERENCES

- Akhmetov, R. F., & Kutek, T. B. (2022). *Metodyka i metodolohiia naukovykh doslidzhen u fizychnomu vykhovanni ta sporti [Methods and methodology of scientific research in physical education and sports]*: navch. posib. Zhytomyr: Vyd-vo ZhDU im. I. Franka [in Ukrainian].
- Halian, O. V. (2021). *Metodolohiia ta orhanizatsiia naukovykh doslidzhen [Methodology and organization of scientific research]*: navch.-metod. vydannia. Lutsk: Vezha-Druk [in Ukrainian].
- Kovtaniuk, I. (2025). Model formuvannia doslidnytskoi kompetentnosti maibutnikh uchyteliv informatyky [Model for the formation of research competence of future computer science teachers]. *Molod i rynek [Youth and the market]*, 2 (34), 175-181 [in Ukrainian].
- Maikovska, V. I. (2016). Praktyko-orientovane navchannia yak zasib profesionalizatsii pidhotovky maibutnikh fakhivtsiv v Ukraini [Practice-oriented training as a means of professionalizing

- the training of future specialists in Ukraine]. *Problemy inzhenerno-pedahohichnoi osvity* [Problems of engineering and pedagogical education], 50/51, 161-167 [in Ukrainian].
- Moroz, L. I., Moroz, I. V., Lytvynenko, I. S., Prasol, D. V., & Chuhuieva, I. Ye. (2017). *Naukovo-doslidna robota studentiv u vyshchykh navchalnykh zakladakh* [Research work of students in higher education institutions]: navch.-metod. posib. Mykolaiv: Vyd-vo «Arneks» [in Ukrainian].
- Prylutskyi, M. D., & Khomenko, P. V. (2021). Teoretyko-metodychni aspekty formuvannia proiektnoi kompetentnosti maibutnikh fakhivtsiv haluzi fizychnoi kultury i sportu [Theoretical and methodological aspects of the formation of project competence of future specialists in the field of physical culture and sports]. *Pedahohichni nauky* [Pedagogical Sciences], 78, 119-125 [in Ukrainian].
- Sheiko, V. M., & Kushnarenko, N. M. (2008). *Orhanizatsiia ta metodyka naukovo-doslidnoi diialnosti* [Organization and methodology of scientific research activities]: pidruchnyk. Kyiv: Znannia [in Ukrainian].
- Stynska, V. V., Salyha, N. M., & Protsyshyn, N. A. (2024). Formuvannia doslidnytskoi kompetentnosti studentiv u zakladi vyshchoi osvity [Formation of research competence of students in a higher education institution]. *Teoriia i metodyka profesiinoi osvity* [Theory and methodology of vocational education], 69, 2, 149-152 [in Ukrainian].
- Vinnyk, M. O. (2016). Formuvannia naukovo-doslidnytskoi kompetentnosti maibutnikh fakhivtsiv u pedahohichnii teorii [Formation of scientific and research competence of future specialists in pedagogical theory]. *Pedahohichni nauky* [Pedagogical Sciences], LXX, 2, 22-27 [in Ukrainian].
- Yermakov, I. H. (2008). Proiektna diialnist [Project activities]. In *Entsyklopediia osvity* [Encyclopedia of Education] (pp. 717-718). Kyiv: Yurinkom Inter [in Ukrainian].

IMPLEMENTATION OF SCIENTIFIC AND APPLIED PROJECTS IN THE RESEARCH ACTIVITIES OF FUTURE SPECIALISTS IN PHYSICAL CULTURE AND SPORTS

Pavlo Khomenko,

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,
Professor of the Department of Theory and Methods of Physical Education,
Adaptive and Mass Physical Culture;
Poltava V.G. Korolenko National Pedagogical University;

Olena Momot,

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,
Head of the Department of Theoretical and Methodological Foundations
of Teaching Sports Disciplines;
Poltava V.G. Korolenko National Pedagogical University;

Oleksandr Khizhnyak,

Doctor of Philosophy;
Poltava V.G. Korolenko National Pedagogical University

The article highlights the theoretical and organizational-practical foundations for implementing scientific and applied projects in the research activities of future physical education and sports specialists. The relevance of integrating project-based research work into the educational process is justified in view of the growing demands for professional training of specialists focused on innovation, critical thinking, and the ability to conduct scientific analysis and independent research activities. It is noted that scientific and applied projects are an effective tool for forming key components of research competence: methodological awareness, scientific thinking logic, and the ability to plan, implement, and present the results of applied research. A systematic analysis of the conceptual apparatus has been carried out, and the principles, methods, and models for implementing scientific and research project activities relevant to higher education institutions

specializing in physical education have been characterized. Attention is drawn to the pedagogical conditions that ensure the effectiveness of such activities: purposeful methodological support for students, access to resources for empirical research, motivational incentives, and the integration of research tasks into professional cycle academic disciplines.

The results of a pedagogical experiment conducted in 2023–2025 at the Faculty of Physical Education and Sports of the V. G. Korolenko Poltava National Pedagogical University are described. A model of targeted project-based research training was implemented in the experimental group, and the results showed a significant increase in the levels of research competence. It has been proven that scientific and applied projects are an effective means of improving the quality of training for future physical education specialists, contributing to the formation of a research culture and preparation for independent scientific activity in the context of modern sports education. Prospects for further research are outlined, in particular in the areas of digitization of students' scientific activities, creation of electronic platforms to support project work, interdisciplinary integration, and development of mentoring in the project-research environment of higher education institutions.

Keywords: *professional training, future physical education and sports specialists, scientific research, scientific research competence, scientific and applied projects, project management.*

Надійшла до редакції 07.05.2025 р.